

KUR'AN ÇOCUĞU

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 05.01.2014 tarihli (225.) Hayat Rehberi dersidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdü'lillahi Rabbi'l âlemin ve sallallahu ve selleme âla seyyidina Muhammedin ve ala alihi ve sahabihi ecmaîn.

Değerli Kardeşlerim;

Kur'an'ımız kitabımızdır. Kur'an'a iman ediyoruz. Bu sözler bizim için ne anlama geliyor diye bir tefekkür etsek. "Ben Kur'an'a iman ediyorum, benim kitabım Kur'an'dır" sözü bize ne anlatması lazım ama sonuç nedir diye tefekkür etsek, zannederim ki endişelenmeyecek, üzülmecek bir Müslüman herhalde olmaz. "Kitabımız Kur'an'dır" sözü yerken, içerken, uyurken, yürürken, namaz kılariken "kitabım Kur'an'dır", denecek sonucuna götürüyor mu bizi? Mesela en basit örneğinden; "kitabım Kur'an'dır" sözü namaz kılmayı gerektiriyor. Çünkü Kur'an "namaz kılın" diyor. Eğer bir mü'min ezanı duyar duymaz namaz için hareket ediyorsa "Kur'an kitabımdır" sözü yerini buluyor demektir. Aynı şeyi oruç için test edebiliriz, zekât için test edebiliriz. Bir mü'min mali durumu yerinde olduğu halde, fırsat bulduğu halde, haccetmiyorsa sonra da "ben Kur'an Müslüman'ıyım, Kur'an benim kitabımdır" sözünü nasıl ispat eder. Veya ters taraftan baktığımızda Kur'an başından sonuna kadar yalanı haram ettiği halde bir insan, Müslüman yalan konuşabiliyorsa "ben Kur'an Müslüman'ıyım" nasıl diyecek.

Faizi, zinayı, bütün çeşitleriyle haram eden, hiç tartışılacak küçük bir fırsat bile bırakmayan Kur'an'ı Kerim'i "kitabımdır" diyen birisi şu gün, bugün bir piyango bileti alıp filan yerde kumar oynayacak olsa nasıl "ben Kur'an'a iman ediyorum" diye bir iddiada bulunabilir ki. Evet, kimsenin imanını irdeleyemeyiz. Var, yok diye kimsede iman testi alenen biz yapamayız. Ama bu soruyu vicdanınıza yönlendiririz. Otur, bu kumarla, bu faizle, bu zinayla, bu filan haramla bu kadar içli dışlı olduktan sonra "Kur'an kitabımdır" diye bir slogan nasıl ilan ediyorsun sen diye vicdanına herkesin soru sorabiliriz. "Filan yalan konuştu, filan da bankanın önünden geçti kâfirdir" diyecek halimiz yok. Yani onu dememiz yasak zaten. İnsanlar birbirlerinin iman kararını veremezler. Bu Allah'a mahsustur.

Kardeşlerim;

Kur'an'ı Kerim bir insan profili çiziyor "mü'min böyle olur, kâfir de böyle olur" diyor. Bize göre başka bir çeşit mü'min veya kâfir olabilir mi? Bunu da düşünmek zorundayız. Kur'an'ımız "mü'minlerin özellikleri şunlardır" diyor. "Kâfirlerin özellikleri de bunlardır" diyor. Bizim için iş bitmedi. Mü'min Kur'an'ın tarif ettiği kâfir de Kur'an'ımızın tarif ettiği insandır. Mü'minlerin içinde de iyi mü'minler şunlardır diye bir karakter tablosu çiziyorsa Kur'an'ı Kerim mesela iyi mü'minler Allah yoluna da mal infak ederler, cihat ederler diyorsa biz mal infak etmeden, cihat etmeden veya saydığı diğer özellikleri yerine getirmeden kendimizi iyi mü'min diye adlandırabilir miyiz? Mesela çok basit bir örnek; herkes mü'min cennete girecek imanının karşılığı olarak ama Kur'an'ı Kerim mesela misal olarak söylüyorum teheccüd namazını yani yatsı namazıyla sabah namazı arasında gece yarısında Allah rızası için farz olmadığı halde uykuyu bölüp, abdest alıp iki, dört, altı, sekiz, on iki rekâta kadar namaz kılmaya teheccüd namazı denir. Bu namazın peygamber düzeyinde büyük bir ibadet olarak önümüze koyuyor Kur'an'ı Kerim.

Nafile ibadetler arasında teheccüdün bir benzeri yok. O kadar ki, peygamberler için teheccüd namazı farz namazdır. Onlar için farz düzeyindedir. Bir insan Allah'a normal şartların üstünde daha hızlı yaklaşmak, daha çok sevap kazanmak, cenneti daha yakından hissetmek istiyorsa, dualarının daha çok kabul olmasını istiyorsa Kur'an'ı Kerim'in önümüze koyduğu, hadisi şeriflerinde önümüze koyduğu en iyi ibadet, en kaliteli Müslümanlık teheccüden geçiyor. Abdullah ibni Ömer, Ömer bin

Hattab'ın oğlu ashabı kiramın büyüklerinden ve iyi âlimlerinden biri Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem onun için ve diğer bazı sahabeler için de aynı söz var “şu çocuk bir de teheccüde kalksa ne iyi Müslüman olacak” buyurmuş. Demek ki teheccüd, normal standardın üstünde iyi Müslüman olmanın yöntemlerinden birisi. Uykusunu bölemeyen bir Müslüman yani teheccüde kalkamayan bir Müslüman kötü bir Müslüman değildir. Fazilet bakımından daha iyi olmak bakımından fırsat kaybetmektedir. Çünkü farz olan yatsı namazıdır, sabah namazıdır. Yatsı ve sabah namazını kılan bir mü'min hele cemaatle kıldıysa Allah'ın iyi kullarındandır. Ama peygamberden sonra ki kaliteli kullarından olmak için teheccüde kalkmak lazım teheccüt kılmak lazım.

Kur'an'ı Kerim, teheccütü böyle bir yere oturtuyor. Hadisi şerifler böyle bir yere oturtuyor da Müslüman “yav bu bizim zamanımızda çok zor gece kalkmak, onun yerine ben öğleyle ikinci arası yapayım bu işi” dese bidat yapmış olur, kendi kendine oynamış olur. Yaptığı işe asla ibadet denmez. Neden? Çünkü Allah Teâlâ iyi kullarını Ömer'in oğlu olmaktan Allah'ın sevgili kulu Abdullah olmaya doğru yürümek için teheccüde kalkmayı şart koşmuştur. Mecbur etmedi, sevdalıysan, âşıkısan aşkın gereği budur dedi adeta.

Demek ki kardeşler, Kur'an'ımız bizi hangi profilin içine oturtuyorsa biz o profillerle yola devam etmek zorundayız. Eğer beklentimiz Allah'ın rızasıysa, beklentimiz Allah'ın iyi kullarından olup kabir azabı çekmeden, mahşer sıkıntısı çekmeden, arşın gölgesinde gölgelenecek müminler olarak dirilmek istiyorsak. Yok, “her şey olduğu gibi gider şansa, nereye nasibimiz varsa” diyorsak maazallah ee yapılacak bir şey yok.

Bugün bir konuda bu Kur'an düşüncesine yani “biz Kur'an'a iman ettik biz mü'miniz kitabımız Kur'an'dır” sözünün bizi düşünceye sevk etmesi gereken bir noktaya işaret etmek istiyorum: Biliyorum okumayı, incelemeyi tavsiye etmek bir hatip için vergi koyan siyasetçi kadar ağır bir iştir. Nasıl bir siyasetçi çıkıp “vatandaşlarımız hepinizin gözü aydın olsun yeni vergiler getirdim kutlu olsun” demekten sıkılıyor, ufak tefek bürokratlara açıklatıyorlar. Hatta ona da açıklatmıyor sabahleyin kalkıyorsa haber bültenlerinde zam var diye çıkıyor vergiye. Ama hatip de “şu kitabı okuyun şu güzeldir, filan tefsire bakın” demesi gerektiği halde tavsiyesi gerekiyor. **وَتَوَاصُوا بِالْحَقِّ** hakkı tavsiye etmesi lazım hatibin, hocanın, konuşmacının. Ya madem okunacaktı oku d anlat bize demeye getirir insanlar. Ha vergi koymuşsun ha kitap okuyun demişsin. Mesela tefsir oku demişsin, o da zor tabii. Buna rağmen bu vergileri koymakta sakınca bulmuyorum.

Furkan suresinin altmış üç yetmiş altı ayetleri arasındaki bölümü burada okuyacağız inşallah. Bir mü'min kardeş olarak kıyamet günü şefaate vesile olur umuduyla birkaç tefsirden birkaç defa her sene her altı ayda bir en azından bir kere okumamız gereken ayetler ve tefsirlerinden söz ediyorum kardeşler. Ama neden? “Kur'an kitabımdır” demek hakkın olsun diye. Vicdanın seni “Nasıl kitabın be Kur'an?” diye zorlamasın diye tavsiye ediyorum. Biliyorum vergi koymak çok kötü bir şey. Ama bu vergiler vatandaşın lehinedir diye hani gene umutlanıyoruz biz.

Bir tür vergi gibi, bir tür eziyet ama meşakkatli bir dünyadan Daru's Selam'a gideceğiz inşallah. Meşakkatsiz diyara gideceğiz. Meşakkatsiz diyara gidebilmek için de Rabbimizin önümüze koyduğu imtihanlardan biridir bu. Tekrar ediyorum, Furkan Suresi'nin altmış üçten yetmiş altıncı yani surenin altmış üçüncü ayetinden son ayeti olan yetmiş altıncı ayete kadar tavsiye ediyorum, Rabb'imizin emaneti bu bize. Rabb'imizle aramızdaki bağımız bu. Bütün Kur'an bu şekilde aslıda ele alınmalı. Ama o kadar vergiyi kaldırmaz ekonomimiz diye hiç olmasın Furkan Suresi'nin bu ayeti

celilelerini uygun bir zamanımızda, fırsatı kaçırmadan, gençken, yeni evlenmişken, henüz çocuğumuz olmamışken, çocuğumuz yeni olmuşken, henüz düğünü yeni yapılmışken çocuğumuzun, henüz gelinimiz azmamışken, gelinimiz azdıysa her halükarda Rabb'immin huzuruna çıkmak isteyen ve bu çıkışı da orada can sıkıntısı olmayacak bir tarzda bekleyen her mü'min kardeşimiz bu ayetleri okumalıdır. Bu ayetleri kim ve ne gayeyle okumalıdır diye bir soruya da cevap vermek istiyorum:

Kardeşlerim;

Altmış üçüncü ayeti Allah Teâlâ'nın bu Furkan Suresi'nde **“وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ”** diye başlıyor. Bu ayette **“وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ”** “Rahman'ın kulları” Rahman'ın kulları deyimi âlim olmayı gerektirmiyor. Tefsir okumuş olmak gerekmez. “Rahman'ın kulları” kulağımıza ne çağırıyor, “cehenneme kütük olarak gelecek, eli kuruyasica Ebu Leheb” ne çağırıyor? “Kurusun eli o adamın” diyen ayetle “Rahman'ın kulları” diyen ayet aynı ses tonu mu? **“وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ”** “Rahman'ın kulları” Rahman kimdir? “Bismillahirrahmanirrahim”deki Rahman'dır yani Allah. Neden “Allah'ın kulları” demiyor da **“وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ”** diyor? **“وَعِبَادُ اللَّهِ”** da diyor Kur'an'ı Kerim. “Allah'ın kulları” bunu ayetler, hadisler bu mantıkla söylüyor.

Neden **“وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ”** diyor? **“وَعِبَادُ اللَّهِ”** demiyor? Çünkü Rahman, Allah Teâlâ'nın rahmetini yansıtan isimdir. Allah'ın ismi olan Rahman, O'nun rahmetle muamelesini yansıtır. Çok, ne bir şekilde bu ifadeden anlaşılıyor ki **“وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ”** ifadesinden, yani kullarım arasında rahmetle muamele etmeme layık olanlar, bütün insanlar Allah'ın kulları, kâfiri de mü'mini de, Firavun da. Ama mü'minler O'nun başka kulları. Mü'minler arasında da daha çok rahmete layık olan iyi kulları, Allah'ın “Rahman” ismiyle birleştirip “kulum” dediği kısmı var.

Herhalde Ebu Bekir radiyallahu anhlâ biz, kullukta aynı merdivende durmuyoruz herhalde. Ebubekir Allah'ın rahmetini görmüş birisi. İnşallah biz de rahmetine ereceğiz ama işte bir “ama” var ortada. Ebubekir büyük oranda “ama”sını kaldırmış birisi. Bu **“وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ”** “Allah'ın kulları” değil de “Rahman'ın kulları” diye başlayan ayet kardeşler, kim bunlar sorusunun da cevabını devam ettiriyor. **“وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ”** “Rahman'ın kulları” yani dünyada iken yerlerin, göklerin Rabb'i olan Allah'ın milyarlarca defa tekrar edilmiş bulunan besmeledeki rahmetinin üzerlerine tecelli ettiği sıkıntısız kullar. Dünyadayken Allah'ın rahmetini görmüş kullar. Kimdir bunlar? Ayet devam ediyor: **“الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا”** “Onlar dolaşırken sokaklarda, kibirle dolaşmazlar.” “Onlar seviyesiz insanlardan bir saldırı gördüklerinde onlara cevap vermezler.” “Merhaba, merhaba” der giderler.

Kardeşler;

Hepimize bir soru sorulsa, en iyi Müslümanları say bakalım, kim önce cennete girer, dense “önce cami yaptıranlar, cihad edenler, Hamza gibi şehit olanlar” diye sayarız. İyi Müslümanlar bu olsa gerek, deriz. Ama Rahman'ın kulları diye Rabb'imiz saymaya başlıyor, sokakta kıyafete göre, araba modeline göre, iş yeri çeşidine göre değil, mü'min onuruna göre yürüyen adamlar diye başlıyor. Biz cami yaptırmaktan başlıyoruz, Allah sokakta yürüme tarzından başlıyor. Sonra saldırılara, sataşmalara cevap vermeyi hemen savunmaya geçip öyle değil, böyledir sataşmaya sataşma ile cevap vermeyi

değil, “mü’min olarak bu konularla meşgul olamam, siz yolunuza, biz yolumuza” diyen adamı Allah “عِبَادُ الرَّحْمَنِ” olarak önümüze koyuyor. Biz hâlâ iyi mü’min, kaliteli mü’min, Hamza gibi şehit olan adamdır, diyelim. Ama Allah yaşam tarzı olarak arabasının modeli değiştikçe tipi değişmeyen adamı bir numaralı iyi mü’min olarak önümüze koyuyor. “الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا” “Yürürken saygın yürürler.” Mü’min kalitesi.

Tekrar tekrar ve tekrar ediyorum: Rahman’ın kulları, yani biricik kullar, kaliteli mü’minler, iyi mü’minler, sahabe değil ama sahabelik yolundaki adam, kıyamet günü Allah’ın rahmetini görmeye aday insanları sayarken Allah hepimizin bildiği savaş meydanlarındaki şahadetleri, cemiler yaptırmayı, on binlerce talebe okutmuş olmayı vs. vs. bunları zaten bilir insanlar. Bunlar ince ayarlar değil. İnce ayarlar, onlar hangi ayarlar? Mü’minlik ayarları zaten. İslam sille tokat saldırıya uğradığı bir zamanda evinde mi oturacaktın elbette cihad edecektin zaten. Ama cihad ederken bile sende bir mü’minlik ayarı olması lazım. Bu ayar senin Allah’ın rahmetiyle yürüdüğünü gösteren bir ayar olmalı. Saldırı cahilden akılsızdan geldiğinde sen, işine bak, işime bakayım deyip yoluna devam eden anlayış sahibi olman lazım. وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا Anlayışsızlar, cahiller onlara bir sataşma yaptıklarında işine işine biz de işimize deyip muhatap bile kabul etmezler. Furkan Suresi atmış üçüncü ayet kardeşler. Mü’minin ince ayarları. Bunların hepsini tek tek şerh etmek, tefsir etmek istemiyorum. Ama özellikle saymamız gerekiyor.

Bir numaralı ince ayar: yol yürüyüşünden saldırıya cevap vermeye varıncaya kadar mü’minlik nezaketini kullanan insan olmak, ince ayarın birincisi. وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا Gecelerini secdede ve kıyamda geçirirler. Teheccüd ayarı. Mü’minliğin ince ayarlarından bir tanesi gece derin uykusu yoktur. Evet, bu nafiledir ama sabah namazını konuşmuyoruz zaten. Mü’min olmanın şartlarını konuşmuyoruz. Rahman’ın kulu olacak adam kalitesi konuşuyoruz. Gece namazı kırlarlar. وَالَّذِينَ يَقُولُونَ Üçüncü özelliği Rahman’ın kullarının; cehennemden korkarlar. Bizi cehennem ateşinden kuru ya Rabb’i derler. Bu üçüncü ayar.

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا Harcama yaptıklarında ne cimridirler ne müsriftirler. Orta yolu izlerler. Koltuk alırken de öyledirler, peynir alırken de öyledirler. Sadece yeni iş yerini açtığı için veya filan parası geldiği için “çocuklar bugün ne alırsanız alın bugün işler iyi gitti” demezler hiçbir zaman. “İhtiyaç olanı alın, gerekli olanı alın” derler. Kâfirlik ve mü’minlik arasındaki farkı konuşmuyoruz. Neyi konuşuyoruz? Mü’minler arasında ince ayarlı tiz ayarı yapılmışları konuşuyoruz. Ebubekirleşmeye doğru giden yolu tarif ediyoruz. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem sünnetine göre yaşayıp hakkın Ehli Sünnet olmanın ne demek olduğunu konuşuyoruz. Öyle fırsat eline geçtikçe gerisi var diye harcayan başka gerekli olana harcayan başka. Cimri de bunu kaybeder, müsrif de bunu kaybeder.

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ve hiçbir şekilde Allah’tan başka bir ilaha yönelmezler onlar. Bu ayar çok enteresan bir ayar. Neden? Ee zaten mü’min olmaz ki Allah’tan başkasına ilah diyen. La, Uzza, Menat ilahtır. Ona tapınıyorum diyen zaten mü’min olmaz ki. Öyle değil güzel kardeşim benim. Gizli putçuklar da var. Komşu hazretleri müthiş bir puttur. Sen nasıl Rabb’im ne der diye korkuyorsan aynı şekilde komşu ne der bu renk perdeye dediğin an bu put efendi de devreye girdi demektir. Allah’tan korkar gibi ne korkun varsa o bir put demektir. Böyle bir ilah da

olmaz, Rahman'ın kullarında. Kullukları saftır, arıtılmış kulluktur. Ve **وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ**. Hiçbir şekilde cana kıymazlar. Can kıyma yoktur. Baltayla da kesmezler, kürtaajla da kesmezler. Cana kıymazlar.

وَلَا يَزْنُونَ. Zina da yapmazlar. Zinaya yaklaşmazlar da. Ne yapıyoruz kardeşler? Furkan Suresinin altmış üçüncü ayetinden itibaren Allahu Teâlâ'nın Rahman'ın kulları diye tarif ettiği ince ayarı yapılmış, yürüyüşü bile Kur'an'laşmış insanlardan söz ediyoruz. Ve bir ayar daha: **وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ** **وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ** Yalandan şahitlik yapmazlar. Şahitlikleri haktır. "Olabilir, herhalde gördüm gibi biraz da bulutluydu hava tam göremedim" edebiyatı yapmazlar, gördüm-görmedim derler. Alabora olmuş işlere karışmazlar. Eğer bir iş alabora olmuş karışık bir işse saygın bir şekilde oradan sıyrılırlar. Karışmazlar o işe. **وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا** Seviyesiz işlere muhatap olmazlar. Mü'min çünkü Rahman ayarlı bir mü'min.

وَالَّذِينَ إِذَا نُكِرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخْرُوا عَلَيْهَا ضُمًّا وَعُغْمِيَانًا Kur'an okunduğu zaman Allah'ın ayetlerini duydukları zaman kulakları ve gözleri tıkalı olmaz onların. Ne demek? Bir ayet duydular mı o ayete göre yaşamayı ilke edinirler. Bir ayet okunduktan sonra ama demezler. Faiz yemek Allah ve Peygamberi'ne savaş açmaktır ayeti okunduğunda "şey, ama" cümleleri ağızlarından çıkmaz. Öyledir elbette, bizi muhafaza buyur ya Rabb'i derler. Allah erkeğe, iki kadına bir hak veriyor mirasta dediğinde "ama, şimdi" diye başlamaz Müslüman bir kadın. Elbette öyledir, hiç vermeseydin ne derdim ya Rabb'i deyiverir. İslah olmayan kadınları şöyle, şöyle, şöyle bir yol takip ettikten sonra dövmenizde sakınca yoktur diyen Nisa suresinin ayetini dinledikten sonra "şey, bu ayet aslında tam kalkacaktı da işte Cebrail getirdi, geri getirmeyi unuttu" demeye gelen ve zındıklık işareti olan kelimeler kullanmaz. Kadın da dövmez Peygamberi kadın dövmediği için. Ama bu ruhsatı veren Allah'ı ayıplamaz. **لَمْ يَخْرُوا عَلَيْهَا ضُمًّا وَعُغْمِيَانًا** Allah'ın ayeti okunacak da, Allah'ın ayeti böyle buyuruyor denecek de şey ne diyorsun diyecek olmaz Rahman'ın kulu. İmanı gel git oynayanlar için bu sorun olabilir.

Kardeşlerim;

Furkan Suresi'nin altmış üçüncü ayetinden itibaren Allah'ın iyi kullarının güzel mü'minlerin kimler olduğunu anlatan ayetlerini okuyoruz. Neler saydık? Bunları hatırlayalım: Bunların arasında "Uhud'da şehit olanlar, Mescidi Nebi'yi yapanlar, Kâbe'nin yanında bir minare yapanlar, beş bin talebe okutanlar" demiyor Allah. "Namaz kılanlar, oruç tutanlar, zekât verenler" buyurmuyor. Saydığı şeyler bizim belki üçüncü, dördüncü listede sayacağımız şeyler ama Rabb'imiz bunları Rahman'ın kulu, farklı insan, Allah'ın rahmeti üzerine inmiş insan, güzel mü'min, uygulamalı mü'min denecek şeyleri tarif ediyor. Ve kardeşlerim, bundan sonraki bölümde saydığımız bu maddelerden bir tanesinde saydık ya ayetleri dinlerler, zina etmezler, başka bir ilaha tapınmazlar, yolda yürüyüşleri bile heybetlidir. Mü'mindirler, kibirlenmezler. Düşmanlarının saldırılarına paldır küldür cevap vermezler.

Şimdi şu ayete dikkat edelim. Yetmiş beşinci ayet: **والذين** ve o adamlar ki onlar -iyi mü'min sayıyor, iyi mü'mini işaret ediyor- **والذين يقولون ربنا هب لنا من أزواجنا ذرياتنا مرة أعيننا وجعلنا لالمتقين إماما**. Onlar Rahman'ın kulları. Ebubekirliği sevda edinenler. Bir Ömer de ben olayım bu dünyada diye düşünenler, Allah beni sevsin, sıratı rahat geçeyim. 'Kulum' diye beni bağırsın diye düşünenler onlar: "ey Rabb'imiz eşlerimizi ve çocuklarımızı gözümüzü aydınlatacak, yüzümüzü güldürecek kimseler yap"

diye dua ederler buyuruyor. Ve “bizi sıradan insan değil önder bir aile yap ya Rabb’i” diye dua ederler. Burada duracağız.

Kur’an çocuğu konuşmak istiyoruz çünkü kardeşlerim tefekkür konusu açıyorum. Çocuğu yaramazlık yaptığı için: “ya Rabb’i ıslah et çocuğumu” diye dua eden anneyi mi anlatıyor Allah, asla. İyi çocuğum olsun diye hacca gidenlere “dua et bizim çoluk çocuğa” diyen anne babayı mı anlatıyor? Hayır!

Peki, çocuğumuz hasta, hastalığına Allah şifa versin diye hoca efendiye bir Allah dostuna gidip “bize dua et” diyeni mi anlatıyor bu ayet? Asla onu da anlatmıyor.

Peki, iki genci evlendirdik. Düğün günü sakallı bir adam olarak sende düğüne gittin. Eee herkes takı makı yaptı. Sen güzel bir dua yaptın. Onu mu kast ediyor? Yok canım öyle oyuncaklardan söz etmiyoruz. Ne bahsediyor? Yolda yürüyüşü Kur’an’a göre olan, selamı kelamı Kur’an’a göre olan, ilahı Allah’tan başkası olmayacak denen insan, zina etmeme, kumar oynamama, yalan söylememe gibi prensipleri olan mü’min insanın; periyodik, günlük işlemlerden birini yapar gibi, sabah namazı kılar gibi, öğlen namazı kılar gibi, oruç tutar gibi, hacca gider gibi, Ramazan’da mukabele okur gibi hususi eşleri için ve çocukları için dua eden mü’min, Rahman’ın kuludur.

“Bizim hanım hamile, çocuğumuz özürsüz olsun, doğum kolay olsun” diye dua etmek bütün müminlerin işidir. Henüz çocuğu yokken evlenmiş bir eşi dahi yokken on iki yaşında kendisi bir çocukken, ellerini açıp: “ya Rabb’i eşimi ve çocuklarımı gözümün aydınlığı yüzümün güleceği tebessüm edeceği kimseler yap. Beni de liderlerden bir lider, Ümmeti’nin önünde duran insanlardan bir insan yap” diye dua eden insan istiyor Allah.

Çocukları ve eşi için duasını namazı gibi gören insan ‘İbadu’r Rahman’dır. Bu neyi gösteriyor? Bu Ümmet’in çocuğu, Ümmeti Muhammed’in içinde yetişmiş kaliteli bir çocuk yani Kur’an standartlarında yetişmiş bir çocuk babasının evliliğine on sene, yirmi sene kala duası başlanmış bir çocuktur. Hacca gidenlerden duası istenen çocuk değildir. O acil vakıa.

Bizim doğurduğumuz çocuklarımızın on binlerce kere melekler tarafından kaydedilmiş duaları olması gerekiyor. Kadir gecesinde değil, namazdan sonra. Bir gün, hazır rahatım misafir yok deyip seccadenin başına geçtikten sonra, Yasin-i Şerif okuduktan sonra, bir hatim yaptıktan sonra, Kâbe’ye gittiğinde gözlerin yaşlı bir anında, bir camide yatsı namazını bekliyorsun ezana beş dakika var o zaman. İki mü’min bir araya geldin muhabbet ediyorsun. Gündem bitti. ‘Sen benim çocuklarıma ben senin çocuklarına, birbirimizin eşlerine haydi buyur bir dua edelim’ bu ‘İbadu’r Rahman’ düzeyidir. Nasıl çocuğumuzun düşüp kolu kırıldığında acile götürüyoruz o acil vakıa. Ama sağlıklı olsun diye kışın portakal, yazın kiraz yediriyoruz. Proteinini, gıdasını her gün dilim dilim yapıyoruz. İkisi de sağlıkla ilgili biri acil vakıa olmayabiliyor da öbürü ise gıda, o olmasa hiç olmayacak düşünüyoruz.

İbadu’r Rahman, Kadir Gecesi’nden Kadir Gecesi’ne, törenden törene değil. Günlük, saatlik olarak eşleri için, çocukları için dua eden insanlardırlar. Zinadan kaçmak bir mü’min için ne ise, yalan konuşmamak bir mü’min için ne ise çocukları ve eşleri için dua etmek de mü’min için o olmalıdır ki içinde Furkan Suresi bulunan “Kur’an benim kitabımdır” diye göğsünü gerebilsin.

İşte şimdi en baştaki tefekküre tekrar dönmek istiyorum. Buyurun bir tefekkür konusu: Kur’an Müslüman’ıyız elhamdülillah. Elhamdülillah. Bütün bu rezaletlere rağmen hâlâ Kur’an’ın yazılı bulunduğu bir Mushaf’ın üstüne gazete koymuyor insan elhamdülillah. Kur’an’a saygımız devam

ediyor. Ama bir muhasebe yapalım. Tefekkür yapalım. Bu Furkan Suresi'nin bu ayetleri bizim hakkımızda ne diyor? Henüz evliliğine kaç sene olduğu belli olmayan bir genci şimdiden çocuklarına dua etmesi için eğitiyor muyuz? Yoksa evlenirsin düğünün olur, çocuğun olur hastaneden gelince hem duanı yaparız hem düğününü yaparız mı diyoruz? Sünnet düğününe mi attık aklarımızı? İşte Furkan Suresi, işte biz! Ve bir gün de Rabb'imizin huzurunda hesap olacak.

Kardeşlerim bu özellikleri saydık. Ama ayetleri bitmedi Furkan Suresi'nin. Şimdi dikkat ediniz bu yukarıdan beri saydığı şeyler, ne bunlar? Tekrar ediyorum:

Cihad yok. Namaz yok. Zekât yok. Hac yok. Filan cami yaptırmak yok. Bunların bu saydığı şeylerin bize göre birinci derecedeki konular bile değil. Ama şu saydığı şeylere Allah'ın verdiği sonuca bakalım. **أُولَئِكَ** 'şunlar' demek Arapça ifadesiyle. Şu sayılan şeyler yani 'İbadu'r Rahman' Rahman'ın kulları diye öne çıkardıklarımız **أُولَئِكَ** işte onlar var ya **يُجْرُونَ الْعَرْفَةَ** onlar cennetteki odalarına yerleştirilecekler. **بِمَا صَبَرُوا** bu işleri yaparken gösterdikleri sabırdan dolayı. **وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا** Bu **عِبَادُ** **وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا** Melekler karşılıklarına geçip selam ve hoşgeldinlerle karşılayacaklar. **بِمَا صَبَرُوا** Bu işleri yaparken katlandıkları meşakatlere sabrettikleri için.

Kardeşler;

Bunların hangisi sabır? Mesela en baştaki ölçü neydi? Cahiller, anlayışsızlar saldırdıklarında onlara sabredeler, "işine bak işime bakıyım hadi eyvallah" der, gider. Bu hakketen bir sabrı gerektiriyor. Çünkü burana kadar gelmiş ve cevap vermiyorsun. Mü'min prestijin sarsılmasını diye. Seni değil, İslam'ı düşünüyorsun. Seni herkes İslam'a göre biliyor, Şeriatçı biliyor elhamdülillah. Şeriatçı kimliğiyle Dini'ne, Şeriatı'na zarar olur diye susuyorsun, sabır konusu hakikaten. Hakikaten sabır konusu. Elinden tuttu çocuk: "şunu alalım bunu mağazadan, fakir miyiz baba, niye almıyoruz" diyor: "Değiliz yavrum, fakir değiliz ama bunu almamalım. Henüz evdeki eskimedi, ayakkabın yırtılmadı henüz" demek çok zor. "Ya küçücük çocuk kaç kere sordu ya cız etti içim aldık işte" diyorsun ya, **بِمَا صَبَرُوا** işte orada sabrın devreye giriyor mu? Sadece hastanede ameliyat sırası bekleyenin sabrı değilmiş sabır demek ki. Çok harcayalım, harcamayalım arasındaki o gelgitte de bir sabır pozisyonu varmış demek ki.

Ve çok daha önemlisi "Rabb'im benden doğacak çocukları ve eşimi benim gözümü aydınlatacak yüzümü güldürecek kimseler yap, beni ve ailemi bu ümmetin önder insanlarından yap" deyip bunun karşılığı ne zaman gerçekleşecek diye otuz sene, elli sene, iki yüz elli sene, dört yüz elli sene, dokuz yüz sene, dokuz yüz elli sene sabredenlere **وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا** "hoş geldin be selam olsun sana, ey sabır abidesi " denecek. Furkan Suresi dinliyoruz. **خَالِدِينَ فِيهَا** Öyle "hoş geldiniz" akşamda, "buyurun güle güle" değil ebediyen oradasın.. **حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا** "Ne müthiş bir yeriniz var orada sizin."

Kardeşler;

Rabb'imiz celle celaluhu hiçbir ayetini bu olsa da olur, olmasa da olur, kırmızı çizgiden değil diye ikinci sınıf ayet olarak bize göndermemiştir. Bakara Suresi'yle, Furkan Suresi aynı Kur'an'ın sureleridir. Namazı emreden ayetlerle, şu Furkan Suresi'nin ayetleri aynı ayetlerdir. Şu Furkan Suresi'nde vasıflı, kaliteli, Ebubekirlik sevdasını ciddi bir şekilde özümsemiş, "ben de bu zamanın Enes ibni Malik'i olurum" diyebilen kullarına Allah meydana çıkarmıştır.

Onlar mütevezıdırler. At arabası, fayton veya çok lüks bir araba onun kimliğini değiştirmez. Arabasına, kravatına, ayakkabısına göre insan değerlendirmez o. İnsan olmak, insanlar arasında da mü'min, muvahhit olmak tek ölçüdür. İster yırtık ayakkabısı olsun, isterse bilyeden ayakkabısı olsun bir şeyi değişmez. Ceylan derisindenmiş, ayakkabısı tahtadanmış önemli değil. Başında iman mı var bunun, en şerefli insandır eli öpülebilir insandır. Kendisi de öyledir hayata bakışı da öyledir.

Mü'mindir, mütevezıdır, vakar adamıdır. Seviyesiz tartışmalara girmez. Gelişi güzel her soruya cevap da vermez, duymazdan gelir onları. Çünkü her cevabın aynı zamanda o seviyeyi benimsemek olduğunu da bilir mü'min. Mü'min vasıflı insandır, gece ibadeti olan insandır. Allah'tan, cehennemden korkar. Harcarken dengelidir. Haramlardan, her çeşidinden, zinadan, yalandan kaçınır. Ve mü'min insan, çoluk çocuğunun ibadetle ayakta duracağını bilir. Dolayısıyla çocukları için, eşi için, kocası, karısı kimse, eşi için yirmi dört saat ibadet halindedir. Çocuğu hastalanınca duaya sarılan, yanlış iş yapmıyor, gerekeni yapıyor ama bu düzeyde bir mü'min değil. Çocuğu evlenme çağına gelmiş dolayısıyla "şu çocuk evlenecek ya Rabb'i iyi bir nasip, bize güzel bir gelin, iyi bir damat nasip et" diyor ya yanlış değil, elbette dua edecek. Ama bu seneler önce kalkmış bir treni yetiştirmeye çalışıyor. Tren istasyondan çıkmalı on sene olmuş, bu koşuyor trene yetişecek hangi istasyonda bekleyeceksin onu.

Sen baliğ olduğun günden itibaren doğacak çocuğun için dua etmeni istiyordu Allah. Hani kadınlar evlenmiş, fol yok yumurta yok çocuğu olacağı olmayacağı belli değil, alışverişe gidiyor ne aldın? Bebek takımı almış. Ya çocuğu olacak mı olmayacak mı, ayrılacak mısın kocandan belli değil bebek takımı alıyor. Bebek takımı. Anneliktir, kadınlıktır hiç itiraz etmem. Haktır, Allah kadını öyle yarattı. Öyle yaratmasa ana olmazdı onlar, onlar ana olmasa insanlık devam etmezdi ama asıl ana kim biliyor musun? Henüz evlilik kelimesi yokken meydanda, çocuklarına dua depolayan mü'min kadındır ana. Mü'min kadın, o kadındır. Mü'min erkek, o babadır. "Ya Rabb çocuklarımı mü'min, muvahhit kıl çocuklarımın dünya ve ahiretini mesut et." Hayrola sen evli misin? Yok. Nişanlı mısın? Yok. Eee nesin ya? Hiç. Yakında düğün var mı? Yok. Ne duası yapıyorsun? Kaderimde çocuk babası olmak, çocuk annesi olmak varsa ona yatırım yapıyorum. Allah'ın kitabında zamanı geçmiş mururu zamana uğramış dua var mı? Mururu zamana uğruyor mu dualar?

Biz Sevgili Peygamber aleyhisselam efendimiz için dua ediyoruz bundan sonra gidecek. Peki, on dört asır önce onun mübarek gözyaşlarıyla bizim için yaptığı dualar boşa mı gitti? Tabiinden birisi namaz kılmış, camiden bakmış ki çıkmıyor: "Ya kıldık napıyorsun?" "Ben bir dört rekât daha kıldım." "Ne namazı kıldın?" demişler. "Bunu da çocuklarım için kıldım" demiş, hasenat olarak yazılsın, çocuklarıma yazılsın diye kıldım düşünmüş. Çocuklarımıza gelecek planlıyoruz ya, çocuk neredeyse bebeliği bitmeden sigortalıyoruz çocukları. Tamam mı, işi garanti olsun ne olur ne olmaz, biz ölürüz çocuk ortada kalır, Allah da unuttur, unuttuğu için Allah, rızkını da göndermez iyisi mi sigortası da garanti olsun.

Neuzu billahi teala. Estağfirullah, estağfirullah, estağfirullah. Hiç Rabb'imizin garantisinde yaratılmıyor son zamanlarda hep sigorta garantiliyiz. Ne büyük bir ihmal bu? Neden çocuklarımızın dua sigortasını yapmıyoruz? Hasta değil çocuk nesine dua edeceğiz? Eee sorun burada işte. Dua hastaların ihtiyacı mı? Dua serseri çocukların ihtiyacı mı? Yoksa doğmamış çocuğumuzun bile dosyalarında bulunması gereken binlerce baba, binlerce ana duası mı olması gerekiyor? Melekler bizim çocuklarımızın dosyasını açtığında eee çocuğun doğmasına yirmi sene kala başlamış dualar var. On sekiz yaşında umreye gitmiş adam, on sekiz yaşında, umreye gitmiş. Yirmi sekiz yaşında evlenmiş. Yirmi beş yaşında hacca gitmiş. Otuz beş yaşında evlenmiş. Yirmi beş yaşında hacda iken, on sekiz yaşında umredeyken “Ya Rabb’i çocuklarım” diye dualar yapmış. Müstakbel çocukları için dua yapıyor. Derdi dünya olanlar, müstakbel atmış beş yaşındaki hastalık için sigorta oluyor da derdi Allah ahret olan mü’min neden müstakbel çocuğu için binlerce dua yapmış olmasın? Niye çocuklarımız kuş tüyü yataklarda bebek olarak yattıkları gibi meleklerin kanatlarıyla doldurulmuş dualarla dünyaya gelsinler? Hamilelikler zor geçti düşük ihtimali var yallah duaya. Bunu zaten yapacaktın sen bu acil vaka. Elbette acil vaka için doktora gideceksin ama Rahman’ın kulu doğmamış çocuğu için bile dua eden insandır. Rahman’ın kulu “yavrum” dediği zaman, “eşim” dediği zaman kendisi çocuktan daha, delikanlıydı. Duasını depolamış insandan söz ediyoruz.

Kardeşlerim;

Kur’an böyle çocuk yetiştirmemizi istiyor. Hâlbuki Rabb’imiz kimi Ebu Cehil, kimi de Ebubekir radiyallahu anh yapacaksa yapar. Bizim duamıza da muhtaç değil. Biz dua ettik veya etmedik diye Allah’ın kaderinde bir şey değişmeyecek. İsteyen dua etsin, isteyen etmesin. Allah bildiğini yapar. Bu duayı biz kendimiz için yapıyoruz. Çocuğumuzun ekmeği için alın teri dökmeyi nasıl babalık, annelik biliyorsak çocuğumuz için dualar etmiş birisi olmayı da babalık ve annelik olarak bilmemiz gerekiyor. Mü’minlerin çocukları hayata geldiklerinde, ayakkabı giymeye başladıklarında yatırımları yapılmış olmalıdır. Böyle çocuklarla dolu bir toplum istiyor Kur’an’ımız. Hastalanınca duası yapılan çocuk değil.

Muska takmışlar çocuğa. Niye muska takıyorsun? Üstünde bulunsun. Sabah akşam Ayete’l Kürsi oku üfle çocuğa. Zor oluyor değil mi? Ayete’l Kürsi en az yarım dakika sürer. Yazacaksın kelepür orada şifre gibi bekleyecek muska. Ama Furkan Suresi’nde Rabb’imiz muska takın demiyor. Ne buyuruyor? Çocuklarınızı, eşlerinizi için yirmi dört saat dua edin diyor. Bu duanın anlamı ne biliyor musunuz kardeşler? Sen derdini göstermiş oluyorsun. İlk refleksin içindeki dünyayı yansıtıyor senin. Kâbe’yle karşılaştın, Ravzayı Mutahhara’ya çıktın, namazdan sonra camide dua ediyorsun. Ezana on dakika var dua ediyorsun. Filan salih bir insan gördün ondan dua istiyorsun. İlk beklentin içindeki sevdandır senin. Çocukları çok düşünüyorsun ama son duanın üstünden beş sene geçmiş ama çocuklarının ahiretini dert etmiş hep. Bu samimiyetsiz bir gösteri. Ya da çocuğu filan hastalığa yakalandığında hoca hoca dolaşmış dua ettirmiş hepsine. Bu herkesin yapacağı iş.

Biz, Kur’an’ımızın kitabımız olduğunun iddiasının içini nasıl doldururuz bunu konuşuyoruz. Nasıl ağzını açan, ekme kavgası diye bir şey söylüyor. Nasıl kış ortamında üşümek herkesin ortak gündemi. On mü’min aile bir araya geldiklerinde günlük siyasi olaylar, ekonomik dedikodular vs. önce çocukları ve aileleri konuşmalılar. Bir kız, bir damat adayı, delikanlı iyi çocuktur iyi gelin olur, iyi kız olur diye propagandası yapılacaksa eğer... Mesela; bana denmelidir ki: “Bildik bileli anası babası bu çocuk için dua ederler ha öyle biridir.” Aaa çok güzel bir diploması var. Aman Allah’ım ne sertifika bu ya, ne güzel yahu. Bir genç için bana şahitlik yapsalar, deseler ki: “Bunun babasını biliriz biz. Bu çocuk şimdi yirmi beş yaşında. Babası evlenmeden önce gelene gidene çocuklarım için dua edin” derdi. “Ya

daha evli değilsin.” “Olsun, olacak ya çocuğum inşallah.” Dua stoku yapmış çocukları için. Bak o iyi bir damat, o iyi bir kızcağız. Ondan gelin de olur, Meryem de olur, Asiye de olur, Ümmeti Muhammed’e umut da olur. Hiç kimse on sene önce kalkmış bir trene yetişmek için koşmamalıdır. Trenden önce istasyona gitmen lazım. İşte Furkan Suresi bunu açıklıyor. Ve biz mü’miniz.

Kardeşler;

Bir hadisi şerifi hatırlatmak istiyorum. Şimdi duadan söz ettik ya şeytanın ilk silahı ne biliyor musunuz: “Yav tamam ama sen kim dua etmek kim? Aaa sen dua etsen çocuk hepten çapraz olur. Hiç boşuna dua etme bari. Sen ne diyeceksin ki? Ne okuyacaksın ki? Hocanın o dediği ayeti sen ezber bilmiyorsun ki. Ne okuyacaksın?” Şeytanın da kendine göre felsefesi var. Felsefenin aslı da o zaten. Allah illa bu ayeti okuyun demiyor ki. Dua et, tarzanca dua et, eğri büğrü dua et. İlla duanız standart böyle olacak demiyor ki Allah. Çocuęuna dua et, eşine dua et, nasıl edersen et. Bir kere kardeşler sevgili Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki: “Üç dua geri çevrilmez.” buyuruyor. Bunlardan biri babanın çocuğa yaptığı duadır. Baba dua ederken peygamberin ümmetine yaptığı dua gücünde dua eder. Peygamberin duası da on beş asır sonra mı kabul olacak, iki bin asır sonra mı belli değil. Her duası peygamberin hemen kabul olmadı. Baba peygamber düzeyinde güçlü bir dua makinesidir. Otomatik devreye giren bir makine değildir. Peygamberinki de otomatik devreye girmedi. Allah ne zaman dilerse o zaman. Zaten “Hemen duamı istiyorum. İki gün içinde cevap gelsin muhakkak.” dedin mi o dua değil, emir olur.

Kul Allah’a emir edemez bir şeyi. Dua yalvarmaktır. Sen yalvaracaksın. Buna rağmen yirmi sene, otuz sene doğmadan başladığın dualara rağmen olmadı bir şey. Sana ne, sana ne? Kıyamet günü Allah sana “O ettiğin dualardan hiç bir şey kazanamadın” mı diyecek? **بِمَا صَبَرُوا**. Cevabı gelmeyen dualara rağmen sabahlara kadar dua eden ana “Sen buyur, bu odalar senin olsun. Hoş geldin.” diyen Allah’ı mı bulacaksın? Kur’an Müslümanlığından konuşuyoruz ve çocuklarımız Kur’an çocuğu olsun istiyoruz.

Ve sallallahu ve selem ve ala seyyidina Muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ecmain.
Ve’l hamdüli’llahi rabbi’l âlemin.